

عنوان مقاله:

رویکرد معیشت پایدار روستایی؛ چارچوب مفهومی، اصول و روش ها

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدحسین زارعی ابیانه - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی - دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

محمدامین خراسانی - تادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی - دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

معیشت پایدار در قامت مهمترین رویکرد توسعه و توانمندسازی جوامع محلی به ویژه جوامع روستایی در قرن بیست و یکم مورد توجه غالب متخصصان این حوزه قرار دارد. در پژوهش حاضر، معیشت پایدار با تعریف دیپارتمان توسعه (DFID) مشخص شده و پنج بعد اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و نهادی را شامل م ی شود که در کنار مولفه های معیشت پایدار سرمایه طبیعی، فیزیکی، مالی، اجتماعی و انسانی به عنوان چارچوبی برای مطالعه حاضر در نظر گرفته شده است. معیشت پایدار بر تفکری جامع و منسجم درباره فقر و توسعه تاکید میکند. معیشت هنگامی پایدار است که بتواند با فشار و تکانه ها سازگار شود و بهبود یابد، و قابلیت ها و دارایی های خود را تقویت یا حفظ کند، فرصت های پایدار را برابنسل بعد نیز فراهم آورد و دیگر این که منافع خالصی را برای معیشت دیگران در سطح محلی یا ملی و در کوتاه مدت یا بلندمدت ایجاد کند. تحلیل معیشت ها با پنج بعد هدایت میشود که شامل تحلیل زمینه، تحلیل سرمایه ها، تحلیل نهادها، تحلیل راهبردها و تحلیل پیامدها است.

کلمات کلیدی:

معیشت پایدار، فقر، توسعه روستایی، توانمندسازی، جوامع محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1456051>

